

Ὀχι ἀρὰ' στους, ποῦ θὰ ζήσουν καὶ θὰ δώσουν καθεστῶτα
πολιτείας ἐγκωμίων,
καὶ θὰ φωτισθοῦν μὲ φῶτα
δύο Πανεπιστημίων.

Τότε διπλῆ, προπάτορες, σοφία θὰ πουλεῖται,
τότε σοφία πᾶρολι, τότε σοφία σέτε,
τότε σοφοὶ διπλῶν ἐδρῶν θὰ λέν ἐροφάνται:
τραβᾶτε τὴν μορὴ παιδιᾶ, κούνιτῆται καὶ τράντε.

Ὅχι, δὲν θέλω πλέον προπάτορας σκαρτάδους...
ἴδητε τὴν Ἑλλάδα
πῶς σὰν περικολιάδα
τυλιγεται τὲ δένδρον ὕψικαρήνων κλάδους.

Ἑλλάς γλωσσοκαμπάνα,
γλωσσολογέμων μάνικα,
διπλοῦ Βουλευτηρίου.

Ἑλλάς μεγαθηρίων,
Ἑλλάς Ἐλευθερίων,
ἀλλὰ καὶ Ἑλευθερίου.

Ἑλλάς τῶν νεωτέρων
καὶ τῶν φιλελευθέρων,
Ἑλλάς φιλελευθέρα,
ποῦ χει πυγμὴ καὶ χερά.

Ἑλλάς, ὅπου μὲ χάριν
σὲ σκοποβόλον Ἄρην
ἀτρόμητος ἱππεύει,
Ἑλλάς, ὅπου σκοπεύει
χωρὶς σκοπὸ κανένα,
καὶ ρίχνει στὰ χαμένα.

Ἑλλάς χαριτωμένη,
Ἑλλάς δαιμονισμένη
ἀπὸ κινὰ δαιμόνια
καὶ ἀπὸ τὸν Ζακαρούστρα,
ποῦ καὶ γυναῖκα λοδοστρα
λουστράρει στὴν Ὀμόνοια.

Ἑλλάς μὲ νέας βλῆψεις καὶ μεταρρυθμιστάς,
καὶ κοινωνιολόγους καὶ σοσιαλιστάς,
ἀλλὰ καὶ μὲ ποικίλους
μαλλιαροκοπροσκόλους.

Ἑλλάς ἐρευρετῶν καὶ τῶσαν εὐρημάτων,
ποῦ νοῦδες σταματῶν,
Ἑλλάς ἀεροστάτων,
ποῦ κατὰ γῆς πετοῦν.

Ἑλλάς ζωγραφισμένη μὲ λευκοπέπλους Νίκας
καὶ γαιανθράκων δικας.

Ἑλλάς πολλῆς ἀσάδης, Ἑλλάς ἀξία φθόγου...
πρόγονοι, σὰς ἀφίνα... πρόγονοι, καὶ τοῦ χρόνου.

Προσφώνησις τοῦ Περικλῆ,
φιλελευθέρου μερακλῆ.

Π. —

Ἄν καὶ ἔπρεπε θαρρῶ
σὲ τοῦτον τὸν καιρὸ

νὰ σᾶς περιφρονῶσω,
ἐν τούτοις δὲν μπορῶ
νὰ μὴ σᾶς προσφρονῶσω.

Καθένας τώρα σκέπτεται πῶς νὰ μᾶς ἀνορθώσῃ
καὶ τὸ κοουδοῖν τῆς Διπλῆς ἀδάκκοπα βροντῆ,
πλὴν κάνουν καὶ περιστροφή πῶς γράζουμε καμπ ὅσοι,
καὶ ὁ Πατσουράκος πᾶνεταί μὲ τὸν Καρασεβνᾶ.

Λάμπουν στὸν ἥλιο τὰ θουὰ λάμπουν καὶ τὰ λαγκάδια,
μὰ λάμπουν καὶ τῆς Διπλῆς ταμέτρητα κοπάδια,
ποῦχουν τῆς γλώσσας τῆς τραναί, τῆς ἀναμμέναις μούραις,
ἀλλὰ καὶ τὰ περιστροφή, τῆς ἀσημοκουμπούραις.

Ἄψτε τὰ μάτια τῶν διπλῶν κλεισμέν' ἀπὸ τὴν νύστα
καὶ δὸς του καὶ ψηφίζουμε νομοσχεδίων λίστα,
καὶ κάνουν σὰν τοὺς παλῶνους μαρτυρικὸ νυκτερί
ὡς ποῦ νὰ πᾶρ ἢ χαραυγῆ, τὸ δόλο μαστιμέρι,
να ἔγουν τὰ λάρα στὴ θοσκή, νὰ ἔγουν τὰ λαρομύσκια,
καὶ ἔφημερίδες πρῶναι στὸς δρόμους καὶ στὰ κλύσκια.

Κυττάτε τὴν Ἑλλάδα σὰς, προπάτορες μεγάλοι...
ἐσεῖς μᾶς τὴν ἀφῆσατε μὲ ξέστεπο κεφάλι,
καὶ δίχως σὶκ πολιτισμοῦ, φουστανελοῦ, βουνοσια,
καὶ ἔμεῖς σὰς τὴν ἐκάναμε ψυχῆ μου στὰ Πατήσια,
καὶ τώρα μπῆρος σὰς ἔρχεται σὰν Μανταπαρῶ ἀγνώριστη
καὶ ἔχει τὴν Δόξα διπλά τῆς γιὰ φιλενάδ' ἀγνώριστη.

Γιὰ κυττάτε τὴν Ἑλλάδα τοῦ καιροῦ τοῦ σωτηρίου...
πάει γιὰ Σκοποβολῆ,
καὶ ἔρχοντος Ἐλευθερίου
Ἑλευθερία τελεί.

Ἰθί, τῆς φωνάζουν ὄλοι,
καὶ ὄλοένα πυροβόλοι.
Πήγαινε, νταλφροσέκα,
καὶ στὸν Βόλο τώρα στρέκα
μὲ πιστόλα, μὲ τούφεκα.

Νάτην νάτην ζηλευτῆ
μ' ἕνα Μάνλιχερ στὴ χερί,
καὶ κοντὰ τῆς σκοπευτῆ
βλέπω καὶ τὸν κύρ Λευτέρη,
καὶ σημάδι βάζει μπῆρος του τὰ παλῆρὰ τὰ κόμματα,
ποῦ θαρρετ πῶς τοῦ σκαρόνου μασκαροκαμώματα.

Ἑλλάς μεγάλων ἡμερῶν,
Ἑλλάς τιτλοῦσων μαλλιαρῶν,
Ἑλλάς κυρία τοῦ συμποῦ
μὲ κάλλος ποτηρῶν Ἐρμού,
ἀξία γιὰ σαλθῆρι,
ἀλλὰ καὶ γιὰ σαμῆρι.

Ἑλλάς Ἑλλάς
χωρὶς λεφτά,
ποῦ δρῶ γελᾶς
καὶ κλαῖς ἐφτά.

Ἑλλάς γιὰ μπῆρος,
γιὰ φισφουτοῦ,
μὲ καὶ γιὰ πῆρις,
μὲ καὶ γιὰ φτοῦ.

Ὁ Ἑρωμῆος, ἐπισταμένους τὴν κατάστασιν ἰδὼν,
στῆς Πηγῆς τῆς Ζωοδόχου μένει πάλιν τὴν ὁδὸν,
μόνο πῆγε παραπάνω, αἰζῶν πενηνταοκτῶ,
συνορρεῖ μ' ἄλλα σπῆττα καὶ μ' ὀρίζον' ἀνοικτῶ.